

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 151.

Solgte Session.

65de Møde.

Onsdagen den 16de Januar Kl. 2.

(Fortsat).

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

§ 2 (see Anh. A. Sp. 1721—22) vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Derpaa fattes § 3 under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

§ 3 (see Anh. A. Sp. 1723—24) vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

§ 4 fattes dernæst under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, under Afstemning, hvorved

§ 4 (see Anh. A. Sp. 1725—26) vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

§ 5 med de to dertil af Udvalget stillede Endringsforslag fattes derefter under Forhandling.

Ordføreren (Bjerring): Som det erede Thing vil see, ere de Endringsforslag, Udvalget har stillet til Indtægtsfiden, begge til § 5. Det ene er paa en Maade en Gjenganger, idet vi tidligere have udstemt flere lignende. Paa det oprindelige Finantsforslag fand-

tes der en Post med Overskrift „Folketirken“, og denne Post blev ved Finantsforslagets Behandling i det andet Thing udsfudt, og de enkelte Poster bleve fordeelte paa de øvrige Paragrafer. Denne Post, der angaaer Indtægter af samtlige overtagne Dispetiender, blev overført til § 5 Nr. 5. Ved anden Behandling blev der ved den Udgift, som forlods skal fradrages, foretaget en Forøgelse, som stod i Forbindelse med en Post paa Tillægsbevillingsloven for 1860—61. Der er nemlig i denne Lov bevilget et Beløb af 875 Rd. til at udvide Kirkegaarden i Nødovre. Ved 2den Behandling i det andet Thing er nu den her omhandlede Post i Finantsloven forøget med 1,954 Rd. 35 ø, hvorved Overfluddet formindstes med samme Sum. Da man i det andet Thing fandt Overflaget over Bygningsarbeidet temmelig høit, tilføiede man den Anmærkning, at Bygningsarbeidet skulde skee ved Licitation. I Overensstemmelse med Udvalgets øvrige Endringsforslag i denne Retning have vi ogsaa foreslaaet at stemme denne Anmærkning ud. Jeg kommer nu til den Anmærkning, der er indført under § 5 Nr. 1, vedrørende Reserveconden, og som er af en ganske anderledes gennemgribende Betydning end den nysomtalte; denne Betydning ligger ikke blot i, at den høitærede Indenrigsminister ved Sagens Behandling i det andet Thing erklærede, at han ikke kunde modtage Finantsloven med denne Anmærkning, men denne har ogsaa en meget stor Betydning ved, at den indeholder Afgjørelse af et meget vigtigt constitutionelt Princip. Det er nu netop Landstingets særlige Hverv at vaage over, at Finantsloven ikke bruges til at gøre